

Halla ide u rat, 2018. - Island, Ukraina, 121'

(Kona fer í sríð)

Režija: Benedikt Erlingsson

Scenarij: Benedikt Erlingsson, Ólafur Egilsson

Uloge: Halladóra Geirharðsdóttir

Tko je Halla, žena sa tisuću lica

Početnim krupnim kadrom ljubičastog vrijeska pod suncem i zatim Halle kako poput moderne Artemide odapinje strijelu i izaziva požar na dalekovodu redatelj nas, na neobičan način, uvodi u priču o ekološkoj temi. 'Halla ide u rat' je po svemu netipčan film o ekologiji, on ne docira i ne dijeli lekcije, višeznačan je i prepun simbola; možemo ga definirati i kao feminističku akcijsku dramu s glazbenim sekvencama i natruhama humora.

Takva je i glavna junakinja, kompleksna i neuhvatljiva, u prenesenom i doslovnom smislu. Čas je srčana aktivistica atletskog tijela i strogog lica, čas prpošna žena širokog osmijeha koja biciklom krstari gradom.... i još brižna buduća majka. Sam način njezine borbe je također bizaran; Halla se lukom i strijelom uspješno bori protiv moćnog i do zuba naoružanog neprijatelja - političkog establišmenta i divovskih energetskih korporacija. Dok je pratimo kako bježeći lagano trči maglenim prostranstvima, udaljavanjem kamere i prelaskom iz krupnog plana u široki total otvaraju nam se slike krajobraza sirove ljepote i Hallin rat za očuvanje prirode dobiva smisao.

Njezine akcije izrastaju iz odnosa prema Zemlji kao jednom od glavnih elemenata života. Zemlja je bogatstvo i plodnost pa majčinstvo koje je očekuje predstavlja prirodan slijed. Halla zemlju duboko osjeća; miluje je, udiše i miriše, daje joj se i štiti je... odnosi se prema njoj kao prema svom djetetu koje je čeka u Ukrajini.

Još jedan simbol nastajanja života je nedjeljiv od Halle - Voda koja se pojavljuje na kraju svake zaokružene sekvence filma. Voda je tu da je pročisti i pripremi je za sljedeći korak, bilo da joj se prepušta u rijeci, bazenu ili pod tušem, katkad joj pruža zaklon, a nekad se uronjena u topli gejzir krije. I na samom kraju filma, u zadnjem kadru, zajedno sa kćeri u naručju mora proći kroz duboku vodu razlivenih rijeka kako bi zajedno sprale prašinu prošlosti i započele novi život.

Kad nije eko-aktivistica Halla živi glazbu, ona je svuda oko nje, ponekad i u samom zvuku vjetra. Glazbenu kulisu koja izvlači na površinu Hallin unutrašnji svijet čini trio simpatičnih glazbenika koji je prate i koji međusobnom interakcijom daju dodatnu dinamiku zbivanjima, a kad u Hallin život uđe materinstvo i djevojčica Nika tu je još i trio ukrajinskih pjevačica koje svojim šarenim nošnjama, popust rascvalih cvjetova, unose živost u okružujuće sivilo.

Redatelj Benedikt Erlingsson je uspio sve nekonvencionalnosti kojima obiluje film povezati u čvrstu strukturu pa radnja naprosto teče poigravajući se očekivanjima gledatelja i nudeći mogućnost da kroz mnoštvo simbola kojima nas zasipa o Halli ispričamo vlastitu priču.

Branka Sturica
Kritičari 54+